

Час білої троянди

Наталія Дзюбенко-Мейс

І пощо, брате-сніже, насіяна біла трава?
Звідкіля ти з'явився трасуючим світлом студеним?
Біле – на білому. Тільки болить голова.
Біле на білому. Плівка проявиться. Темінь...
Фільму не буде. Згоріли брунатні сади.
Чорна окалина замість огненного квіту.
Гілка кленова темним суцвіттям біди
Тихо нахилиться в руки мої понад літом.
Вороже-сніже, де ти так довго блукав?
Як окаянна душа виривалася з тіла?
Біла трава виростає. Ї раптово зника.
Біла трава... Біле на білому. Біло.
І за прозоріння платять сповна дерева
Звугленим листям і занімілим талантом.
Душу засліпить. Перекладаю слова
На непросту, і трагедійну константу,
Ту, яку ти, ніби тверді для себе шукав,
Мені ж поступився. Квіт облітає додолу.
Світ облітає...Важка твоя біла рука
Пахне зимою, самотністю. І – валідолом.
Ти тут надовго. Білий довершений вальс –
Ї ці сиротливі і понівечені шати.
Шурхають кроки. Не озирнуся. Бо час
Білій троянді на сивих вітрах розквітати.